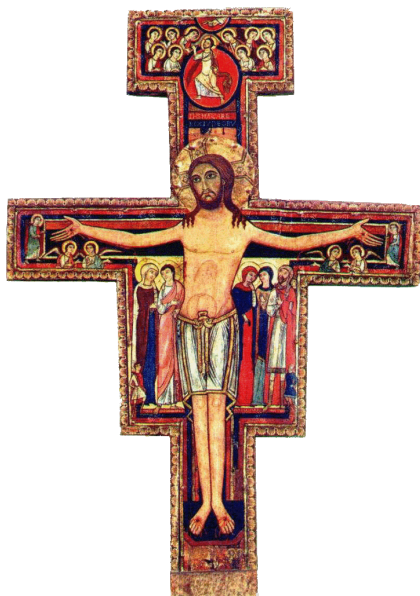

Sv. Alberta draudzes ziņas

2011. gada oktobris * Nr. 43

Dārgie brāļi un māsas Kristū!

Šajā mēnesī mūsu draudzes ticīgie piedzīvos dažādas aktivitātes. Viena no svarīgākajām ir mūsu pašu vienotība, sadraudzība un mīlestība esot kopā arī Euharistijā, kas būtībā ir Dieva slavēšana. Šis rudens mēnesis ir bagāts ne tikai ar skaisto lapkriti, bet arī ar daudziem svētajiem Baznīcas kalendārā. Viņi ir tie, kas izgrezno Baznīcu katrs ar savu specifisko harizmātismu un

svētumu. Svēto dzīves piemērs, pat ja viņi ir dzīvojuši pirms vairākiem gadsimtiem, ir aktuāls un nenoveco. Svētie, tāpat kā to darīja paši, arī mūs mudina veltīt savu dzīvi Trīsvienīgā Dieva Tēvišķajās rokās. To darīja arī Sv. Francisks no Asīzes (dzimis 1181./82. gadā), kuru mēdz saukt arī par Dieva trubadūru, jo viņš ne tikai labprāt dziedāja dziesmas Dieva godam kopā ar saviem „mazākajiem brāļiem”, bet arī tās rakstīja. Viena no pasaulē viszināmākajām ir Saules dziesma. Tajā Sv. Francisks apraksta redzamākos dabas elementus. Dziesmā šie elementi - Saule, uguns, ūdens un zvaigznes nebūt nav kādi dievi, bet Svētajam Franciskam tie ir par iemeslu, lai slavētu pašu Radītāju, kas tos radījis un devis cilvēkam. Svētais apraksta arī prieku un pateicību par cilvēku, kurš piedod un dzīvo saskaņā ar Dieva likumiem. Domāju, ka arī mūsu pašu dzīve var būt kā slavas himna mūsu Kungam, ja vien paši to vēlamies. Radītāja un Pestītāja

slavēšana Svētajā Garā ir viena no kristieša dzīves būtiskākajām sastāvdaļām. Ja tu slavē un pateicies Dievam par visu, ko esi saņēmis, tad tu jau esi uzvarētājs un esi izcīnījis galveno cīņu - cīņu ar sevi un pasaules kārdinājumiem. Ja esi priecīgs un pateicīgs, tad arī citiem

ir vieglāk tuvoties tev, jo tevī būs Dieva atspulgs - kā sv. Franciskā, sv. Terezē no Lizjē, kā sv. Klārā un daudzos citos svētajos. Vai esi gatavs jau no šodienas atdot Dievam slavu un pateicību?

Draudzes prāvests t. Krišjānis

NEDAUDZ VAIRĀK PAR SV. FRANCISKU...

Celt komūnijas un brālīguma pasauli kopā ar sv. Francisku

Kas svētā Franciska no Asīzes, šī apburošā Dieva trubadūra, kurš ir sprediķojis putniem, dzīvē ir tāds, kas varētu būt vērā ņemams arī mums, šodienas Baznīcai un pasaulei?

Pēc tam, kad lūgšanā kontemplantējot bizantiešu stila *San Damiano* krucifiksu, Francisks sadzirdēja Kristus aicinājumu **atjaunot Viņa namu**, kas “gruva”, viņš sākumā saprata šo aicinājumu bur-

tiski un nodevās *San Damiano* kapelas un divu nelielu baznīcu atjaunošanai, bet vēlāk viņa evaņģēliskā dzīve brālībā izraisīja plašu visas Baznīcas atjaunotni. Arī mums ir svarīga autentiska uzmanība un atvērtība pret Svētā Gara darbību lūgšanā, liturģijā un mūsu dzīves notikumos. Kristus aicina arī mūs arvien no jauna celt un atjaunot Baznīcu, pie kuras mēs piederam kopš mūsu Kristības brīža, to darot komūnijā ar Baznīcas hierarhiju. Globalizācijas ērā Baznīca atkal atrodas tā paša uzdevuma priekšā, kas tai bija kristietības pirmajos gadsimtos, – piedāvāt cilvēcei Jēzus vēsti. Mēs esam aicināti iesaistīties evaņģelizācijā.

Savā *Testamentā* sv. Francisks rakstīja, ka Dievs bija tas, kurš viņam deva brāļus un atklāja viņu aicinājumu dzīvot „pēc svētā Evaņģēlija”. No Franciska ticības un brāliskuma izpratnes dabīgi izrietēja viņa skatījums uz visu radību kā uz **brāļiem un māsām**, kas

ir viena un tā paša visvarenā Dieva bērni. Viņa sacerējums «Dziedājums par Brāli Sauli» tiek apgūts Itālijas skolās. Asīzes Svētais ir kļuvis arī par mūsdienu ekologu aizbildni. Mūsdienu sabiedrībā, ko raksturo krass individuālisms un sociālā fragmentācija, kad nākas iet caur dzīvi bez īstām cilvēciskām attiecībām, arī mēs esam aicināti pēc sv. Franciska piemēra uzlūkot vienam otru kā brāļus un māsas, nevis kā ienaidniekus vai šķēršļus savai pašrealizācijai.

Franciska atgriešanās sākumā Kungs viņu vadīja, lai viņš parādītu **žēlsirdību** lepras slimniekiem. Šī pieredze dziļi pārveidoja viņu un veidu, kā viņš skatījās uz sabiedrības atstumtajiem. Mūsdienās, kad tik daudzi cilvēki dzīvo nabadzībā un pat postā, esam aicināti būt uzticīgi Dieva līdzjūtības un žēlsirdības liecinieki visiem, īpaši visnabadzīgākajiem. Tas ir pamudinājums uz solidaritāti. Taču svarīgi ir, lai līdzjūtība pret nelaimīgajiem mūsos pāraugtu par „kalpošanu kopējam labumam”.

„Solidaritāte ir [...] nevis kaut kādas «neskaidras līdzjūtības vai virspusējas labsirdības izjūtas pret daudzajiem cilvēkiem, tuviem un tāliem, kas cieš nelaimes un postu. Gluži pretēji, solidaritāte ir *stingra un pastāvīga apņemšanās* kalpot *kopējam labumam*, tas ir, visu un

katra labumam, jo mēs *visi* esam patiešām atbildīgi *par visiem*.» Solidaritāte ir ierindojama fundamentālo *sociālo tikumu* līmenī, jo tā veido taisnīgumu [...] un ir būtiska «tādā kalpošanā tuvākā labumam, kur ir gatavība, evaņģēlija vārdiem runājot, “pazaudēt sevi” citu dēļ tā vietā, lai citus izmantotu, un „kalpot” tuvākajam tā vietā, lai viņu apspiestu sava izdevīguma dēļ.

Tas, kurš mudina uz šādu nostāju un tas, kurš mums dāvā spēku to īstenot – Svēto Garu - ir Jēzus Kristus. Viņš kļuva solidārs ar visu cilvēci līdz pat tādai pakāpei, ka izvēlējās «nāvi uz krusta» (Fil 2, 8). Un Viņš mudina uzlūkot tuvāko ne tikai kā cilvēku ar savām-

tiesībām, bet kā dzīvu Dieva Tēva attēlu, kas ir atpirkts ar Kristus Asinīm un ir Svētā Gara pastāvīgas darbības objekts. Tādēļ Jēzus aicina viņu mīlēt, pat ja viņš ir ienaidnieks, ar to pašu mīlestību, ar

ko Kungs viņu mīl (sal. *1 Jņ 3,16*)» (sal. *Baznīcas sociālās mācības kopsavilkums*, 192-196).”

*materiālu sagatavoja
br. Aldis Ziemelis*

TIKŠANĀS AR „KLUSĒJOŠO” DIEVU IR IESPĒJA LŪGŠANAS ATTĪSTĪBAI

2. Krīzes avoti

Secinot, ka grūtības lūgšanu dzīves attīstībā ir kaut kas normāls, kāds nepatiesi varētu domāt, ka, ja jau to visu Dievs pieļauj, tad mūsu uzdevums ir tikai pasīva gaidīšana uz Dieva iepriecinājuma un tuvuma žēlastību. Šādi secinājumi būtu kļūdaini. Tādēļ vajag kaut vai īsi aplūkot grūtību cēloņus. Sv. Ignācijs no Lojolas „*Garīgajos Vingrinājumos*” (tālāk citējot: GV) uzskaita trīs iemeslus. Mēs tos atrodam regulā par garu atpazīšanu (GV 322). Varētu teikt, ka tie ir trīs grūtību atpazīšanas kritēriji lūgšanā.

Pirmais cēlonis atrodas mūsos pašos. Tas ir gausums, slinkums

vai nolaidība lūgšanā. Tādēļ no mums attālinās prieks, kas izriet no Dieva tuvuma, bet tā vietā ienāk grūtības un garīgie pārbaudījumi. T. Emanuels Dziala OP šādu stāvokli sauc par „kavēkli ceļā”. Tajā ir runa par cilvēkiem, kuri uz garīgās izaugsmes ceļa neatrodas tajā vietā, kur viņi jau varētu būt. Vaina šajos gadījumos gulstas uz cilvēku. Kavēkļu spektrs ir plašs un tāpēc cilvēka vainas pakāpe var būt dažāda. Pārdomājot mūsu lūgšanas stāvokli, nepārtraukti vajadzētu pārbaudīt mūsu iesaistīšanos lūgšanā un rūpēties par atbilstošiem apstākļiem, kas kalpo lūgšanu dzīvei. Bez tam viegli ir krist kārdinājumā sevi attaisnot un mūsu sirds un gara stāvokli „pierakstīt” Dievam vai apstākļiem.

Otrs iemesls ir no Dieva gribas, kurš „vēlas mūs pārbaudīt, cik mēs varam un kādā mērā iesim uz priekšu kalpošanā un goda atdošanā Dievam, kad vairs nav tik daudz iepriecinājumu un lielu žē-

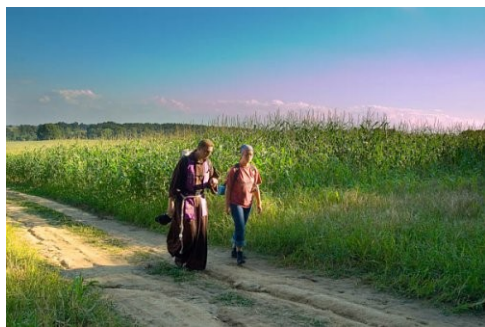
*lastību” (GV 322). Ne reizi vien lūgšanā mēs koncentrējamies uz piedzīvotām žēlastībām un uzskatām tās par augļiem, kurus vienmēr vajag meklēt. Tad mēs no redzes loka pazaudējam patieso lūgšanu mērķi un ātri iekrītam „garīgajos sapņos” vai atmetam ar roku tālākam ceļam. Tajā mēs esam līdzīgi bērnam, kurš saņēmis dāvanu, ņem to ātri savās rokās, aizmirstot par devēju un pateicību. „Iepriecinājumi” lūgšanā ir viens no vissvarīgākajiem un arī bīstamākajiem lūgšanas attīstības procesa posmiem, jo pastāv briesmas tajā apstāties. Paturot to prātā, Tomass Mērtons attiecībā uz **garīgiem iepriecinājumiem** lūgšanā dod šādu padomu: „Visveselīgākā reakcija uz šāda veida simptomiem ir iekšējā nepatika pret baudu un uzbudinātību, kas tos pavada. Tev ir jāsaprot, ka tie tev nedod patiesu ieguvumu, nedz arī pastāvīgu apmierinātību, un neparāda tev neko uzticamu par Dievu un tevi pašu. Tie nedod tev patiesu spēku, bet tikai īsu svētuma ilūziju. Un ar lai-*

ku, pieaugot pieredzē, tu pamanīsi, cik ļoti tie tevi var padarīt aklu un cik ļoti tie spēj tevi apmānīt un vest pa viltus ceļiem”.

Trešais krīzes iemesls pēc sv. Ignācija arī ir Dieva paredzēts, kurš šādā gara stāvoklī „*ļauj mums iepazīt un apzināties sevi, lai iekšēji varētu sajust, ka mēs paši no sevis nevaram ne iegūt, ne paturēt lielu dievbijību, spēcīgu mīlestību, asaras, ne arī kādu citu garīgu iepriecinājumu, bet ka tas viss ir Dieva dāvana un žēlastība. Runa ir par to, lai mēs nesaimniekotu svešā ligzdā un neaizvestu mūsu prātu līdz lepnumam vai tukšai slavai, pierakstot sev pašam dievbijību vai cita veida garīgus iepriecinājumus*” (GV 322). Lūgšanā vissvarīgākais ir Dievs. Viņš ir Tas, kas aicina, un vienlaicīgi ir lūgšanu tikšanās reizes Saimnieks. Un Viņam ir jābūt mūsu lūgšanas centrā. Mūsu cilvēciskā pieredze tomēr parāda, ka ne reizi vien mēs viegli par to aizmirstam. Mums liekas, ka lūgšana ir mūsu iniciatīva. Daži saka: „Lūdzos, jo gribu un kad gribu”. Grūtības lūgšanā mums parāda patieso lietu kārtību.

Cilvēks vienmēr bija pakļauts – kā to pamana Amadeo Cencini – briesmām projicēt uz Dievu savas personīgās vajadzības, veidojot Dieva attēlu pēc cilvēciskā mēra un vēlmēm. Tas projicējas arī uz lūgšanu un Dieva klātbūtnes trū-

kuma sajūtu, reakcijas trūkumu no Viņa puses uz mūsu lūgšanām un saucieniem, ko raidām lūgšanā. „Tā ir ‘pārtraukuma’ pieredze – raksta A. Cencini – kā klusuma un Dieva klātbūtnes trūkuma izplatība, Dieva, kurš neļaujas atrasties tur, kur mēs Viņam nozīmējam tikšanos; Dievam, kurš izslīd no lūdzēja delikātās šantāžas, lūdzēja, kas vēlas un sagaida, ka tiks uzklauts. Tas notiek tāpēc, lai mēs saprastu, ka ne mēs Viņu pārbaudām, bet Viņš pārbauda cilvēku, meklē viņu un provocē, neapmierinot viņa mazās vēlmes tieši tāpēc, lai viņš iemācītos vēlēties saskaņā ar Dieva vēlmēm”.

3. Garīgās atpazīšanas un garīgās vadības vajadzība

No vienas puses, krīzes biežums un dabiskums lūgšanā, no otras puses, problēmas komplicētība vedina uz sekojošu piezīmi attiecībā uz tematu „Garīgās atpazīšanas nepieciešamība un garīgās vadības vajadzība”: „Ja kāds ieplāno kaut ko lielu, viņam ir jāzina par iespējamām grūtībām, kādas viņu sagaida, viņam ir jānovērtē savi spēki un jāņemacās iepazīt ceļus un pielietot līdzekļus, kas palīdz no šīm grūtībām izvairīties. Saskaņā ar to un tādā veidā mums ir jārikojas veicot meditāciju” (Johannes B. Lotz).

Uz garīgo atpazīšanu un garīgā vadītāja vajadzību mums norāda garīgās dzīves skolotāji. Reliģisko kustību attīstība un arvien liekāka cilvēku piedalīšanās sv. Ignācija sekotāju rekolekcijās signalizē par šo lietu svarīgumu un nozīmi. Garu atpazīšanas regulas sv. Ignācijs dod „Garīgajos Vingrinājumos” (GV 313-336).

*pr. Bogdans Giemza SDS
(no poļu val. tulkoja Marika;
turpinājums sekos)*

Sludinājumi

Svētdienas skola bērniem

2.oktobrī atsāksies svētdienas skola bērniem, kuri vēlas sagatavoties Grēksūdzes un I Svētās Komūnijas Sakramentiem. Visi laipni aicināti pēc galvenās Svē-

tās Mises plkst. **11:00**. Nodarbības notiks latviešu un krievu valodā. Pieteikties pie **Ilzes Birznieces** (latv.val.) tel.: **29264652** un pie **Ņinas Skangales-Začstes** (krievu val.) tel.: **28315717**.

JAUNIEŠU ALFA

Katru ceturtdienu sākot ar 29.septembri plkst. 19:00

Nāc uz jauniešu Alfa kursa atklāšanu – izklaidējies un uzzini:

Vai kristietība ir garlaicīga un nepatiesa? Vai dzīvē ir kas vairāk?

Būs izklaide, diskusijas, jautrība, mūziķu grupa un uzkodas. Liepājas ielā 38, Alfa kursa telpās (brūna daudzstāvu ēka blakus baznīcai).

Ja tevi tas interesē, piesakies zvanot **Andai – 26323929**

ALFA PIEAUGUŠAJIEM

ALFA kurss sāksies **28. septembrī plkst. 19.00** ar pirmo lekciju. Turpināsim tikties katru trešdienu šajā pat laikā Alfa kursa telpās (Liepājas ielā 38, koka ēkas otrajā stāvā). Pieteikšanās pa tālruni **29506282** (Marina) vai rakstot uz e-pastu alfakursi@gmail.com. Nāc! Mēs tevi gaidām!

Liturgiskais kalendārs

- 3. oktobris**, pirmdiena – plkst. 18:00 Sv. Mise un **dievkalpojums «transitus»** pieminot sv. Franciska no Asīzes pāriešanas no šīs dzīves uz Debesīm pie Tēva vakaru.
- 4. oktobris**, otrdiena – sv. **Franciska no Asīzes lielie svētki**. Sv. Mises plkst.: 8:00, 11:00 un 18:00.
- 7. oktobris**, piektdiena – **Vissvētākā Jaunava Marija, Rožukroņa Karaliene, piemiņas diena**.
- 15.oktobris**, sestdiena – sv. **Terē-**

ze no Avilas, jaunava un Baznīcas doktore, piemiņas diena.

18. oktobris, otrdiena – sv. **Evaņģēlists Lūkass, svētki**.

28. oktobris, piektdiena – sv. **apustuļi Sīmanis un Jūda, svētki**.

Rožukroņa lūgšana

Oktobra mēnesī Rožukroni mūsu baznīcā kopīgi lūgsimies pirms vakara Sv. Mises plkst. 18:00.

Rožukronis sāksies plkst. 17:20

*pirmdienās– poļu valodā;
otrdienās, trešdienās, ceturtdienās
un piektdienās– latviešu valodā.*

INFORMĀCIJA PAR DRAUDZI

Viissvētākā Sakramenta adorācija:

Svētdienās:

Pēc Sv. Mises plkst. 9:00 līdz 18:00

Katra mēneša pirmajā piektdienā:

Pēc Sv. Mises no 9:00 līdz 10:00

Otrdienās un piektdienās:

30 min. pēc Sv. Mises 18:00

Baznīca atvērta:

Pirmdienās, trešdienās, ceturtdienās:

7:00 – 9:00 un 16:30 – 18:45;

otrdienās un piektdienās:

7:00 – 9:00 un 16:30 – 19:15;

svētdienās: 6:30 – 19:00;

obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās: 7:00 – 12:30 un 16:30 – 19:00.

Draudzes kontaktinformācija:

Adrese:

Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002,
tālr.: 6 761 36 30; mob.: 2 707 46 76

Draudzes mājas lapa:

www.albertadraudze.lv

Draudzes kancelejas darba laiks:

no pirmdienas līdz ceturtdienai no plkst.
9:00 līdz 12:00 un no 14:00 līdz 17:00
piektdienās no plkst. 14:00 līdz 17:00

**Svētdienās, valsts un obligāti svinamo
Baznīcas svētku dienās: slēgta.**

Prāvests: Krišjānis Dambergs OFMCap,
e-pasts: br.krisjanis@gmail.com
tālr.: 2 677 56 79;
t.Aldis Ziemeļis OFMCap,
tālr.: 2 682 17 74

Svētās Mises:

No pirmdienas līdz sestdienai:

8:00 latviešu valodā

18:00 latviešu valodā

Svētdienās:

8:00 poļu valodā

9:00 latviešu valodā

11:00 (Summa) latviešu valodā

18:00 latviešu valodā (ar ģimenēm un bērniem)

Obligāti svinamajos Baznīcas svētkos:

8:00 latviešu valodā

11:00 (Summa) latviešu valodā

18:00 latviešu valodā

Atbildīgais par izdevumu: t. Krišjānis

Teksta salicēja: Marika Lotāņuka

Maketētāja: Jevgenija Gaiķena

Teksta korektore: Ruta Vinķele

Izdevums ir par ziedojumiem!

*ZIEDOJOT PAR DRAUDZES AVĪZĪTI, JŪS ATBALSTĪSIET ALFA
KURSUS PIEAUGUŠAJIEM UN JAUNIEŠIEM !*

NĀC APMEKLĒ DRAUDZES JAUNO MĀJAS LAPU

www.albertadraudze.lv

